

Sygn. akt VII U 574/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca – SSO Grażyna Cichosz

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2015 roku w Lublinie

sprawy M. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty uczniowskiej, socjalnej, rodzinnej

na skutek odwołania M. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 27 grudnia 2012 roku znak (...)

z dnia 11 maja 2013 roku znak (...)

z dnia 11 maja 2013 roku znak (...)

z dnia 11 maja 2013 roku znak(...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VII U 574/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 grudnia 2012 roku znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił M. Ł. prawa do renty uczniowskiej, gdyż orzeczeniem z dnia 14 grudnia 2012 roku Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonej za całkowicie niezdolną do pracy.

Decyzją z dnia 11 maja 2013 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ponownie odmówił wnioskodawczyni prawa do renty uczniowskiej, gdyż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 8 maja 2013 roku nie uznała jej za całkowicie niezdolną do pracy.

Decyzją z dnia 11 maja 2013 roku znak: (...) organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do renty socjalnej.

Decyzją z dnia 11 maja 2013 roku znak: (...) odmówił wnioskodawczyni prawa do renty rodzinnej.

W odwołaniach od powyższych decyzji M. Ł. wnosiła o ich zmianę i przyznanie prawa do renty uczniowskiej, socjalnej i rodzinnej argumentując to pogorszeniem jej stanu zdrowia.

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy wnosił o ich oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

M. Ł. do dnia 31 grudnia 2012 roku była uprawniona do renty uczniowskiej tj. renty z tytułu niezdolności do pracy powstałej w okresie uczęszczania do szkoły ponadpodstawowej przyznanej w oparciu przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 1982 roku o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U.1982.40.267) (okoliczność bezsporna).

W dniu 30 października 2012 roku złożyła kolejny wniosek o przyznanie prawa do renty uczniowskiej (wniosek akta ZUS). Po przebadaniu przez lekarza orzecznika ZUS w dniu 21 listopada 2012 roku została uznana za częściowo niezdolną do pracy do 30 listopada 2013 roku. Na skutek wniesionego sprzeciwu została ponownie zbadana tym razem przez Komisję Lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 14 grudnia 2012 roku nie uznała badanej za całkowicie niezdolną do pracy (orzeczenia – akta ZUS). Na tej podstawie decyzją z dnia 27 grudnia 2012 roku odmówiono wnioskodawczyni prawa do renty uczniowskiej z tytułu niezdolności do pracy (decyzja – akta ZUS).

W dniu 27 lutego 2013 roku wnioskodawczyni złożyła wnioski o przyznanie prawa do renty uczniowskiej powołując się na pogorszenie jej stanu zdrowia, a także prawa do renty socjalnej i prawa do renty rodzinnej (wnioski – akta ZUS). W dniu 3 kwietnia 2013 roku lekarz orzecznik ZUS nie uznał jej za całkowicie niezdolną do pracy. Po złożeniu przez wnioskodawczynię sprzeciwu Komisja Lekarska ZUS w dniu 8 maja 2013 roku orzekła, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie – akta ZUS). Na tej podstawie organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do renty uczniowskiej decyzją z dnia 11 maja 2013 roku znak: (...), prawa do renty socjalnej decyzją z dnia 11 maja 2013 roku znak: (...) oraz prawa do renty rodzinnej decyzją z dnia 11 maja 2013 roku znak: (...) (decyzja – akta ZUS).

M. Ł. cierpi na (...) Między 7 a 13 rokiem życia była leczona z powodu (...) (...) została rozpoznana u wnioskodawczyni w 1993 roku i zostało wówczas zastosowane leczenie (...). Od 2009 roku wnioskodawczyni korzysta z (...). (...) występują głównie w nocy i są prawidłowo odczuwane. Prawidłowe stosowanie metody leczenia przy pomocy (...) pozwala na funkcjonowanie na poziomie zbliżonym do normalnego. Co prawda(...)są prawidłowo odczuwane. U wnioskodawczyni wystąpiły (...) Jednak ich stopień zaawansowania nie kwalifikuje wnioskodawczyni do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy, zwłaszcza jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, że zawód wnioskodawczyni nie wymaga wykonywania dużych wysiłków fizycznych ani nie jest uciążliwy fizycznie. Orzeczenie całkowitej niezdolności do pracy w poprzednich okresach przez lekarzy orzeczników organu rentowego było prawdopodobnie podyktowane koniecznością obserwacji dynamiki rozwoju (...) (opinie pisemne z dnia 18.11.2013r., 24.06.2014r., 25.11.2014r., opinia ustna – k. 129v-131v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niekwestionowane przez strony, które uznał za wiarygodne. Okoliczności dotyczące stanu zdrowia wnioskodawczyni zostały ustalone w oparciu o opinie biegłych lekarzy sądowych z dwóch niezależnych zespołów, którzy jednoznacznie stwierdzili, że schorzenia na które cierpi wnioskodawczyni nie stanowią podstawy do uznania jej za całkowicie niezdolną do pracy. Jedynie (...) stanowi ograniczenie w prowadzeniu działalności zawodowej zgodnej z posiadanymi przez wnioskodawczynię kwalifikacjami jednak nie w stopniu całkowitym a częściowym.

Specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Odwołanie się przez Sąd do tych kryteriów oceny stanowi więc wystarczające i należyte uzasadnienie przyczyn uznania opinii biegłych za przekonujące (wyrok SN z 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, opubl. w LEX nr 151656). Wnioski środka dowodowego w postaci opinii biegłego mają być jasne, kategoryczne i przekonujące dla Sądu, jako bezstronnego arbitra w sprawie, dlatego gdy opinia biegłego czyni zadość tym wymogom, co pozwala uznać znaczące dla istoty sprawy okoliczności za wyjaśnione, to nie zachodzi potrzeba dopuszczania dowodu z dalszej opinii biegłych (wyrok SN z 21 listopada 1974 r., II CR 638/74, opubl.

w OSP 1975/5/108). Wydane w sprawie opinie spełnia te kryteria. Granicę obowiązku prowadzenia przez Sąd postępowania dowodowego wyznacza, podlegająca kontroli instancyjnej, ocena czy dostatecznie wyjaśniono sporne okoliczności sprawy, okoliczność zaś, że opinia biegłych nie ma treści odpowiadającej stronie, zwłaszcza gdy w sprawie wypowiedało się kilku kompetentnych pod względem fachowości biegłych, nie stanowi dostatecznego uzasadnienia dla przeprowadzenia dowodu z kolejnych opinii. Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony (postanowienie SN z 3 września 2008 r., I UK 91/08, opubl. w LEX nr 785520).

Odwołania M. Ł. nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 180 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013, poz. 1440 t.j. ze zm) osoby, którym przyznano prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie uczęszczania do szkoły zachowują prawo do tych rent o ile zostanie ustalone dalsze nieprzerwane istnienie co najmniej całkowitej niezdolności do pracy.

Prawo do renty rodzinnej, zgodnie z art. 65, 67 ust.1 pkt 1 oraz 68 ustawy o FUS, przysługuje dzieciom po ukończeniu 25 roku życia, jeżeli stały się całkowicie niezdolne do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolne do pracy do czasu ukończenia 16 roku życia lub nauko nie dłużej jak do ukończenia 25 roku życia.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (tekst jednolity Dz. U. 2013.982 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25. roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Odwołanie pojęcia niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 ustawy o FUS. Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Z analizy powyższych przepisów jednoznacznie wynika, że wnioskodawczyni, aby nabyć którekolwiek prawo do renty czy to uczniowskiej, rodzinnej, socjalnej musi być całkowicie niezdolna do pracy.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika tymczasem, że jest ona częściowo niezdolna do pracy zatem nie spełnia jednej z koniecznych przesłanek do nabycia prawa do dochodzonych świadczeń.

Z tych względów i na mocy powołanych powyżej przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. Sąd orzekł, jak w sentencji.